

[Finansministeren.]

ændret i skattelovgivningen med sådanne virkninger, at forventninger hos folk, der har indgået visse kontrakter i tillid til, at der nu var de og de regler, ikke kunne holde; der blev lavet om på skattelovgivningen. For det er da vel ikke sådan, at man udelukkende her i landet tegner livsforsikringer, fordi man, når man skal udfylde sin selvangivelse, kan trække et eller andet beløb fra? Jeg erkender, at der er et reelt problem i de tilfælde, hvor man udtrykkelig har tegnet forsikringerne ud fra denne forudsætning. Jeg mener ikke, der er noget at gøre ved det, når man ændrer reglerne; det må være logisk rigtigt, at hvis man ophæver en ordning som kapitalbindingsordningen, må man tilsvarende nedsætte fradragsbeløbet på de 2.500 kr., og vi foreslår det altså nedsat til 1.500 kr.

Hr. Haunstrup Clemmensen rejste også et andet spørgsmål, som jeg mener jeg bør svare på, nemlig vedrørende skæringsdagen den 15. marts. Jeg tror ikke, hans indvending holder. Udvalget afgav sin betænkning den 13. marts, og jeg har forstået det på den måde, at der var enighed om, at de lovforslag, som var en konsekvens af skattereformforhandlingerne, skulle gennemføres i denne samling. Nu er det altså blevet socialdemokratiet og socialistisk parti, der står for at skulle gennemføre visse ting. Det kunne jo have været andre partier. Ville man i så fald have hævdet, at det, man var blevet enig om ved skattereformforhandlingerne, ikke skulle kunne gennemføres i indeværende samling? Lovforslagene kunne jo da ikke være fremsat inden den 15. Jeg mener, at der har foreligget en aftale om, at de lovforslag, der er konsekvenser af skattereformforhandlingerne, godt kunne fremsættes efter den 15. marts.

Jeg vil også gerne fremhæve som noget mere generelt, at spørgsmålet om kapitalbindingsordningernes virkninger for de forskellige skatteydere ikke kun er et spørgsmål om, hvorvidt de virker med ulige vægt i forhold til det indskud, der er foretaget, og sådan at de største skatteydere får de største fordele. Selv om de virkede med lige vægt, kunne der jo være en ulighed derved, at det fortrinsvis var skatteydere med de store indtægter, som mente at have råd til

at udnytte disse ordninger. Den undersøgelse, der er foretaget i Århus, viser jo, at dette er tilfældet, idet 55 pct. af de skatteydere, som havde foretaget binding af beløb, altså havde præsteret en skattebegünstiget opsparing, havde en skattepligtig indtægt på over 30.000 kr.; det vil altså sige, at det er skatteydere med en indtægt på 50.000 kr. og derover, der tegner sig for over halvdelen, mens skatteydere på de lavere indtægtsgrupper næsten ikke har tegnet sig for noget. Endvidere viser det sig, at fordelingen over erhverv er nogenlunde den samme som den almindelige erhvervsfordeling her i landet, og det er et forbavsende stort antal selvstændige erhvervsdrivende, der er med i disse ordninger; det gælder både inden for de liberale erhverv og for andre selvstændige erhvervsdrivende. Selv under forudsætning af et ensartet skattefradrag vil jeg derfor alligevel hævde, at ordningerne ville få ganske betydelig slagside. Vort hovedsynspunkt er, at det er en meget uheldig form for skattepræmiering af opsparingen; det er i virkeligheden rene skattelettelsesordninger, som man bør komme væk fra, hvis man virkelig vil gøre et forsøg på at løse nogle af de problemer om en oprydning i skattefradragsjunglen, som ikke mindst de radikale har rejst i dette ting.

Egon Jensen: Jeg skal egentlig ikke gøre mange bemærkninger; finansministeren har jo svaret hr. Henry Christensen, hr. Haunstrup Clemmensen og hr. Arthur Jacobsen. Men jeg vil gerne sige til hr. Henry Christensen, hvad også hr. Aksel Larsen var inde på, at socialisme har det i hvert fald ikke noget at gøre med, men i høj grad med oprydning i fradragsjunglen. Jeg kan i hvert fald ikke godtage bemærkningen om, at man her bare løb fra aftalerne; det ville jo betyde, at man fremover ikke kunne lave nogen skattelovgivning, medmindre venstre havde godkendt det.

Når jeg i mit første indlæg her sagde, at jeg ønskede, at lovforslaget skulle henvises til kildeskatteudvalget, kommer jeg vist til at bede formanden om at henviser det til et 17 mands udvalg, eftersom ikke alle ordførerne er medlem af kildeskatteudvalget — det må man prøve at klare.